

guling af interessekonflikter mellem disse områder og friluftliv/erhvervsinteresser. Efter de gældende bestemmelser kan en række af disse interesser ikke varetages gennem naturfredningsloven uden for grænserne af søterritoriet.

Forslaget om at lade loven gælde også på fiskeriterritoriet, herunder indre farvande, skal ses som en konsekvens af den i 1982 gennemførte ændring af lov om jagt- og vildtforvaltning. Ved lov nr. 294 af 9. juni 1982 er bl.a. bestemmelser om jagttider og fredningsbestemmelser udvidet til også at omfatte fiskeriterritoriet. I bemærkningerne til lovforslaget (Folketings-tidende 1981-82, tillæg A sp. 221) er som begrundelse herfor bl.a. henvist til, at det ikke er rimeligt, at visse totalfredede dyr, medmindre lovens geografiske område udvides, lovligt kan fanges i den del af fiskeriterritoriet, der ligger uden for søterritoriet. Tilsvarende gælder med hensyn til naturfredningsloven. Hertil kommer, at Ramsar-områder og EF-fuglebeskyttelsesområder kan strække sig ud over søterritoriet.

En lignende bestemmelse findes i lov om miljø- og genteknologi.

Danmark har, jf. bemærkningerne til nr. 25, den 9. september 1982 ratificeret konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder («Den europæiske naturbeskyttelseskonvention») og den 5. august 1982 konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr («Bonn-konventionen om migrerende dyrearter»). Begge konventioner pålægger de ratificerende stater at træffe foranstaltninger til beskyttelse af trækende arter, der forekommer inden for deres jurisdiktionsområde. Et betydeligt antal fugles trækruter går over havområder, der ligger uden for søterritoriet, men inden for fiskeriterritoriet. På disse havområder forekommer i perioder betydelige koncentrationer af fugle. Generelt er danske havområder i øvrigt – også uden for søterritoriet – af international betydning som raste- og overvintrings- og fødningsområder for en række fuglearter.

Danmark har tillige i 1977 ratificeret konventionen af 3. marts 1973 om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter («Washington-konventionen» eller internationalt forkortet »CITES«). Heri bestemmes, at individer af arter omfattet af konventionen, f.eks. hvaler, kun må bringes i land fra havet efter særlig tilladelse. Havet defineres i konventionen som områder, der ikke er under nogen stats jurisdiktion. Konventionens bestemmelser må herefter opfattes således, at tilladelse kun kræves, når individet er fanget uden for fiskeriterritoriet. Dette bringer også konventionen i harmoni med loven om jagt- og vildtforvaltning, når det drejer sig om fangst af fugle og pattedyr, f.eks. hvaler.

En bestemmelse, hvorefter der kan etableres særligt beskyttede områder på Fiskeriterritoriet (uden for søterritoriet), er også i overensstemmelse med principperne i FN's Havretskonvention, især art. 56, 192 og 194, stk. 5.

Den omstændighed, at naturfredningslovens § 60 ikke gælder uden for søterritoriet, er således uhenigtsmæssig og kan ikke begrundes med biologiske eller andre hensyn, ligesom dette heller ikke svarer til reglerne og principperne i forskellige internationale overenskomster.

Det er baggrunden for, at adgangen til at foretage fredninger ved bekendtgørelse foreslås udvidet til at gælde hele fiskeriterritoriet, således som det er fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Den foreslåede ændring af § 60 tilsigter alene en udvidelse af det marine areal, der kan fredes, fra søterritoriet til fiskeriterritoriet. Der tilsigtes ikke ændringer i den hidtidige saglige arbejdsdeling i forhold til Fiskeriministeriet.

Det bemærkes, at et område, der fredes ved bekendtgørelse i medfør af § 60, kan få tillagt status af naturreservat. Om privatejede arealer henvises i den henseende til forslaget vedrørende § 18, stk. 4.

Baggrunden for at medtage fredninger efter kapitel III er, at sådanne fredninger faktisk finder sted, samt at der er langvarig praksis herfor i Overfredningsnævnets virksomhed. Det findes videre hensigtsmæssigt at nævne kapitel III-fredninger udtrykkeligt i forbindelse med inddragelse af fiskeriterritoriet, således at der herefter kan sikres en samtidig og koordineret fredning af de økologiske, geologiske og landskabelige værdier, der knytter sig til sammenhængen mellem hav- og landområder.

Til nr. 27

Med hjemmel i naturfredningslovens § 60 a er der udstedt en bekendtgørelse nr. 467 af 12. juni 1985 om ikke erhvervsmæssig sejlad på Gudenåen. I samarbejde mellem de berørte amtsråd og Skov- og Naturstyrelsen skal der efter bekendtgørelsen iværksættes en adgangsbegrænsning for kanoer og andre både på Gudenåen. Dette tænkes gennemført ved en synlig registrering på disse. Denne registrering forventes gennemført ved brugerbetaling, hvilket imidlertid kræver en direkte lov hjemmel som foreslået. Denne hjemmel vil også kunne anvendes i andre lignende kommende tilfælde.

Til nr. 28

Ministeren for Grønlands kompetence til at fastsætte regler for Grønlands vedkommende på dette område ophæves, idet denne kompetence nu er overgået til det grønlandske hjemmestyre.